

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2011 r.

Sąd Rejonowy w Szczecinku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2011 r. w Szczecinku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Syndyka Masy Upadłości

XX YY ZZ Sp. J.

w Szczecinku na czynność Komornika Sądowego

w postępowaniu egzekucyjnym KM

z wniosku wierzycieli

przeciwko dłużnikom XX ; YY

o egzekucję świadczenia pieniężnego

postanawia: I. oddalić skargę;

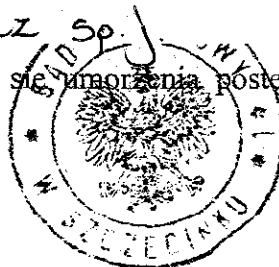
II. kosztami postępowania obciążyć skarżącego.

UZASADNIENIE

Skarżący – Syndyk Masy Upadłości

XX YY ZZ Sp. J.

domagał się umorzenia postępowania

egzekucyjnego skierowanego do nieruchomości położonej w Szczecinku

składającej się z działki nr (dla której Sąd Rejonowy w Szczecinku prowadzi księgę wieczystą za numerem KO11/00). Z wnioskiem takim syndyk najpierw wystąpił do komornika, a kiedy ten postanowieniem z 15 lipca 2011r. odmówił umorzenia postępowania, syndyk złożył na powyższą czynność komornika skargę do sądu. W skardze syndyk podnosił, że nieruchomość, którą komornik zajął w postępowaniu egzekucyjnym KM weszła w skład masy upadłości Przedsiębiorstwa XX YY ZZ Sp. J.

Z uwagi na prymat postępowania upadłościowego nad egzekucyjnym, zdaniem syndyka, nie może się dalej toczyć postępowanie egzekucyjne mające za przedmiot tę nieruchomość. Włączenie nieruchomości do masy oznacza, że tylko w ramach postępowania upadłościowego może dojść do sprzedaży nieruchomości i zaspokojenia wierzycieli.

W uzasadnieniu skargi dłużnik wskazywał na treść przepisu art. 31 § 1 i 2 kodeksu spółek handlowych, zgodnie z którym wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (subsydiarna odpowiedzialność wspólnika). Syndyk powoływał się nadto na przepis art. 146 ust 1 prawa upadłościowego i naprawczego (który mówi: postępowanie egzekucyjne – zarówno sądowe, jak i administracyjne – wszczęte przeciwko upadłemu przed ogłoszeniem jego upadłości ulega zawieszeniu z mocy prawa z datą ogłoszenia upadłości. Postępowanie to umarza się z mocy prawa po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.) oraz na przepis art. 182¹ § 1 k.p.c. (który mówi: jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku pozwanego, a postępowanie dotyczy masy upadłości, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania).

Komornik sądowy odmówił umorzenia postępowania egzekucyjnego skierowanego do nieruchomości toczącego się pod sygnaturą KM powołując się na przepis art. 930 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem rozporządzenie nieruchomością po jej zajęciu nie ma wpływu na dalsze postępowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

XX i YY byli członkami spółki jawnej o nazwie XX YY ZZ Sp. J. byli współwłaścicielami nieruchomości położonej w Szczecinku przy składającej się z działki nr (dla której Sąd Rejonowy w Szczecinku prowadzi księgę wieczystą za numerem KO11/00).

W 2009r. Komornik Sądowy

wszczął przeciwko osobie fizycznej – ~~XX~~ postępowani.
egzekucyjne pod sygnaturą KM Postępowanie zostało wszczęte z wniosku
Przedsiębiorstwa

które później zmieniło nazwę na Przedsiębiorstwo

(patrz postanowienie Sądu Rejonowego – k.56 akt egzekucyjnych). O
wszczęciu egzekucji z nieruchomości dłużnik został zawiadomiony 2 lipca 2009r., natomiast
już 23 czerwca 2009r. (data wzmianki) komornik ujawnił fakt wszczęcia egzekucji z
nieruchomości w księdze wieczystej nr KO11/00 (patrz zwrotne poświadczenie
odbioru zawiadomienia przez dłużnika – k. 30o. akt KM wniosek o wpis wzmianki –
k.165 akt kw nr KO11/00). Zajęta nieruchomość stanowiła przedmiot
współwłasności małżonków ~~XX~~ i ~~YY~~ ale z uwagi na notarialne
wyłączenie wspólności majątkowej małżeńskiej z dniem 1 stycznia 2005r. małżonkowie byli
współwłaścicielami nieruchomości w częściach ułamkowych (do 1/2 części – zgodnie z
domniemaniem z art. 43 k.r.o.). Z czasem do egzekucji zaczęli przyłączać się kolejni
wierzyciele dysponujący tytułami egzekucyjnymi zarówno przeciwko ~~XX~~
jak i przeciwko ~~YY~~

Obecnie egzekucja skierowana do nieruchomości objętej księgą nr KO11/00
toczy się z wniosku następujących wierzycieli:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.

- 16.
- 17.
- 18.
- 19.

Spośród wymienionych wyżej 19 wierzycieli, pierwszych szesnastu uzyskało wpis wzmianki o toczącej się na ich rzecz egzekucji z nieruchomości zapisanej w kw. nr KO11/00 . Jako ostatnia w dziale III księgi wieczystej wpisana została na podstawie wniosku złożonego 20 kwietnia 2011r. (dowód akta księgi wieczystej nr KO11/00)

Postanowieniem z 25 sierpnia 2010r. ogłoszono upadłość XX YY ZZ Sp. J. obejmującą likwidację majątku. Postanowienie uprawomocniło się 10 września 2010r. (bezsporne, patrz postanowienia – k. 132 i 133 akt KM)

28 kwietnia 2011r. XX i YY dokonali darowizny nieruchomości położonej przy na rzecz XX YY ZZ Sp. J. w upadłości (bezsporne, por. akt notarialny dołączony do skargi).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie sądu przedstawione w skardze stanowisko syndyka nie jest słuszne.

Przy rozpoznaniu niniejszej skargi najistotniejsze znaczenie ma fakt, że dłużnik co którego ogłoszono upadłość i dłużnik (dłużnicy), względem których egzekucję prowadzi komornik, nie są tymi samymi osobami.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika pod sygnaturą KM toczy się przeciwko dłużnikom: XX i YY – dwóm osobom fizycznym. W sprawie tej doszło do skierowania egzekucji do nieruchomości położonej w Szczecinku przy ul. a obejmującej zabudowaną domem mieszkalnym działkę nr (KW nr KO11/00). Skutecznego względem osób trzecich zajęcia tej nieruchomości, poprzez wpis zajęcia w dziale trzecim księgi wieczystej komornik dokonał już na rzecz wierzyciela

w dniu 23 czerwca 2009r. W dacie zajęcia właścicielami spornej nieruchomości byli XX i YY Nie było zatem żadnych przeszkód w zajęciu. Z

czasem do egzekucji skierowanej do spornej nieruchomości zaczęli przyłączać się nowi wierzyciele z innych postępowań egzekucyjnych.

Skarżący jest Syndykiem Masy Upadłości

XX YY ZZ Sp. J.

Spółka jawna jest spółką

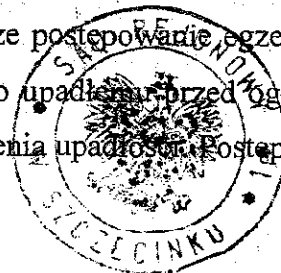
prawa handlowego – podmiotem mającym własną osobowość prawną i własny majątek. Z dniem ogłoszenia upadłości, co w przypadku spółki nastąpiło 25 sierpnia 2010r. majątek spółki stał się masą upadłości (art. 61 prawa upadłościowego). Zgodnie z przepisem art. 31 pr. spółek handlowych wspólnicy spółki jawnej ponoszą subsydiarną odpowiedzialność za zobowiązania spółki.

Subsydiarna odpowiedzialność wspólników spółki jawnej oznacza, że wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna.

Subsydiarna odpowiedzialność wspólników nie oznacza jednak, że z momentem ogłoszenia upadłości spółki jawnej w skład masy upadłości wchodzi automatycznie majątek wspólników. Wspólnicy spółki jawnej mają także zdolność upadłościową i dopóki względem nich nie doszło do ogłoszenia upadłości, może się toczyć przeciwko wspólnikom spółki jawnej jako osobom fizycznym postępowanie egzekucyjne. XX i YY są dwoma spośród trzech wspólników spółki jawnej. Nigdy nie doszło do ogłoszenia upadłości XX i YY. Nie było zatem przeszkód, aby komornik prowadził po ogłoszeniu upadłości spółki jawnej wszczęte wcześniej postępowanie przeciwko dwóm wspólnikom tej spółki.

W rozpoznawanej sprawie nie znajduje zastosowania żaden z powołanych przez skarżącego przepisów. Przepis art. 144 ust. 1 prawa upadłościowego mówi, że jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, postępowania sądowe i administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka lub przeciwko niemu. W rozpoznawanej sprawie komornik wszczął postępowanie skierowanie do spornej nieruchomości jeszcze przed ogłoszeniem upadłości i nie dotyczyło ono masy - zajęcie nieruchomości nastąpiło 23 czerwca 2009r., a ogłoszenie upadłości ponad rok później – 25 sierpnia 2010r.; komornik skierował egzekucję do nieruchomości stanowiącej własność dwóch osób fizycznych, a masa upadłości objęła majątek spółki jawnej.

Przepis art. 146 ust. 1 prawa upadłościowego mówi, że postępowanie egzekucyjne – zarówno sądowe, jak i administracyjne – wszczęte przeciwko upadłemu przed ogłoszeniem jego upadłości ulega zawieszeniu z mocy prawa z datą ogłoszenia upadłości. Postępowanie to

umarza się z mocy prawa po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości. Jednak w rozpoznawanej sprawie to nie przeciwko upadłemu zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne pod sygnaturą KM

Przepis art. 182¹ § 1 k.p.c. dotyczy postępowań sądowych wszczętych przed ogłoszeniem upadłości, a dotyczących masy. Po ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku pozwanego sąd powinien takie postępowanie umorzyć. W rozpoznawanej sprawie (nawet przyjmując, że powyższy przepis ma zastosowania do postępowania egzekucyjnego w trybie art. 13 § 2 k.p.c.) nie można nie zauważać, że toczące się postępowanie egzekucyjne nie dotyczyło masy upadłości.

W ocenie sądu jedynym przepisem, jaki znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, jest przepis art. 930 § 1 k.p.c., który mówi, że rozporządzenie nieruchomością po jej zajęciu nie ma wpływu na dalsze postępowanie.

XX i YY dokonali darowizny nieruchomości przy ul.
na rzecz Masy Upadłości XX YY ZZ Sp. J.

dopiero 28 kwietnia 2011r. Było to więc blisko dwa lata po zajęciu nieruchomości przez komornika. Od tej pory nieruchomość weszła w skład masy upadłości upadłej spółki jawnej. To rozporządzenie nieruchomością jest jednak bezskuteczne względem tych wierzycieli, którzy uzyskali na swoją rzecz wpis w dziale trzecim księgi wieczystej o wszczęciu egzekucji z nieruchomości. Taki pogląd zgodny jest z treścią przepisu art. 930 § 1 k.p.c. oraz wyrokiem Sądu Najwyższego z 7 lutego 2008r. (V CSK 426/07, LEX nr 457789), w którym Sąd ten stwierdził, że działanie mechanizmu ochronnego wynikającego z art. 930 § 1 k.p.c. stanowi jeden z podstawowych skutków egzekucyjnego zajęcia, przyjęć należy, że jego działanie warunkowane jest skutecznością zajęcia nieruchomości, tak wobec dłużnika, jak i nabywcy nieruchomości. W niniejszej sprawie, nabywając nieruchomość syndyk znał treść księgi wieczystej (wpisy z działu III tej księgi zostały nawet powołane w akcie notarialnym).

Formalnie zatem nieruchomość z dniem 28 kwietnia 2011r. weszła w skład masy upadłości, jednak wierzyciele, którzy zostali ujawnieni w dziale trzecim mogą kontynuować swoje postępowanie egzekucyjne, tak jakby nieruchomość nadal stanowiła własność ich dłużników. Gdyby po sprzedaży nieruchomości i zaspokojeniu tych wierzycieli pozostała jakaś kwota, komornik winien przekazać ją do masy upadłości.

Nie można przyjmować, że z chwilą wejścia nieruchomości do masy upadłości, postępowanie egzekucyjne skierowane wcześniej do tej nieruchomości winno ulec

umorzeniu, a wierzyciele z postępowania egzekucyjnego winni być ujęci na liście wierzytelności.

Postępowanie upadłościowe służy zaspokajaniu wierzytelności istniejących w stosunku do upadłego dłużnika. W doktrynie wierzytelności te dzieli się na dwie grupy: wierzytelności upadłościowe (powstałe przeciw upadłemu przed ogłoszeniem upadłości, przy czym mogą to być wierzytelności, za które upadły odpowiada osobiście, jak i wierzytelności, za które upadły odpowiada również rzeczowo lub tylko rzeczowo) oraz wierzytelności w stosunku do masy (powstałe po ogłoszeniu upadłości masy, a wynikające z czynności syndyka lub zarządcy masy upadłości). Wierzytelności egzekwowane przez komornika nie stanowią ani wierzytelności upadłościowych – nie powstały przeciwko upadłemu przed ogłoszeniem upadłości, powstały przeciwko XX i YY . Egzekwowane wierzytelności nie powstały też z czynności syndyka lub zarządcy.

Zgodnie z przepisem art. 236 na liście wierzytelności mogą być ujęte wierzytelności wierzycieli osobistych upadłego (mówi o tym ust. 1) także wierzytelności wierzycieli osobistych, których wierzytelność jest zabezpieczona hipoteką zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską lub przez inny wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym (mówi o tym ust. 2) oraz wierzytelności zabezpieczone hipoteką, zastawem lub zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską, na rzeczach wchodzących w skład upadłości, jeżeli upadły nie jest dłużnikiem osobistym, a wierzyciel chce w postępowaniu upadłościowym dochodzić swoich roszczeń z przedmiotu zabezpieczenia (ust. 3). W ocenie sądu zapisy ust. 1 i 2 dotyczą wierzycieli osobistych. Jedynie zapis ustępu 3 dotyczy wierzycieli li tylko rzeczowych.

Uzyskanie przez wierzycieli osobistych XX i YY w postępowaniu KM wzmianki na swoją rzecz o wszczęciu egzekucji, nie oznacza uzyskania przez nich statusu dłużnika rzeczowego w rozumieniu przepisu art. 236 ust. 3 prawa upadłościowego. Przepis ten w sposób enumeratywny wymienia formy rzeczowego zabezpieczenia wierzytelności, które pozwalają wierzycielom, względem których upadły nie jest dłużnikiem osobistym wciągnięcie z urzędu tak zabezpieczonej wierzytelności na listę wierzytelności i dochodzenie swoich roszczeń z przedmiotu zabezpieczenia.

Przyjęcie takiego rozwiązania, że po wszczęciu postępowania egzekucyjnego skierowanego przeciwko osobom trzecim (w stosunku do upadłego) i jej skierowaniu do majątku nieruchomości tych osób, nie sprzeciwia się rozporządzeniu przez te osoby zajętej nieruchomości na rzecz masy upadłości, prowadzić by mogło do sytuacji, że dłużnik krzywdzi swoich wierzycieli wyzbywając się nieruchomości już po jej zajęciu - przekazując

ją do jakiejś masy upadłości - i zmusza swojego wierzyciela aby zaspakajał się z tak powiększonej masy ale na zasadach prawa upadłościowego (egzekucji uniwersalnej) i wespół z z licznymi wierzycielami upadłego często w bardzo skomplikowanym postępowaniu mającym za przedmiot likwidację całego majątku upadłego.

Mając powyższe na względzie sąd uznał, że brak jest podstaw do wyłączenia stosowania przepisu art. 930 § 1 k.p.c. w przypadku rozporządzeniu nieruchomością po jej zajęciu na rzecz masy upadłości i orzekł jak w sentencji.

NA ORYGINALE WŁAŚCIWE PODPISY